

Rust (blog 15)

In deze weken verbaas ik me erover dat het leven en het werk zo blijft doorhollen. Al in mei had ik bedacht wat ik in juli allemaal zou kunnen doen: cursussen voorbereiden voor het najaar, nadenken over een lezing in december, mensen bezoeken die er in de afgelopen maanden bij in geschoten waren, boeken lezen die me voeden en inspireren en nieuwe ideeën vormgeven. Nu is het al halverwege juli en nog steeds verlang ik naar de zomerrust. Deze week is nog gewoon gevuld zoals heel veel andere weken van het jaar. Gelukkig zijn er geen vergaderingen meer op de avond, zodat ik dan regelmatig met een boek op de bank kruip.

Om me heen zie ik dat mensen in vakantiestemming raken. Ze laten de drukte van alledag van zich afglijden, zoeken een camping op of maken lange wandelingen door of rondom hun woonplaats. Ook in Leeuwarden zie je veel mensen met een plattegrond en fototoestel door de stad dwalen. Het zijn toeristen uit andere delen van het land of uit het buitenland die zich in onze omgeving opladen en ruimte nemen

om hun zinnen te verzetten.

Dat is het mooie van vakantietijd. Het geeft ons de mogelijkheid om het hoofd leeg te maken, tijd te maken voor de mensen om ons heen, te genieten van de schoonheid van steden en gebouwen, van de natuur en alles wat God heeft geschapen. Ik gun het u allen van harte dat u tijd kunt nemen voor de dingen waarnaar u verlangt en wat in het gewone alledaagse leven soms ondersneeuwt. Soms is het al een cadeautje om rustig de krant te lezen met een kopje koffie erbij. Ik gun het u om een beetje te vertragen in deze tijd omdat het dagelijkse leven ons zo vaak laat hollen en ons overlaadt met dingen die moeten.

Ik wens u een heel goede zomer toe. Na de zomer kunt u weer nieuwe blogs van mij verwachten.

Pastor Lysbeth Minnema
16 juli 2019